

Uprawa, wydatek i odstawa tytoniu
w obrębach Jagielnickim, Manasterzyskim, i Zabłockim w roku 1861 — 1862.

(Obacz N. 18 Dodatku osobnego z r. 1861 T. XI.)

A) Obręb Jagielnicki.

W obrębie magazynu Jagielnickiego	Ilość Plantatorów	Przestrzeń zasiana nasieniem:				R a z e m	
		rodzimo - galicyjskim		węgiersko - galicyjskim		morgi	sążnie
		morgi	sążnie	morgi	sążnie		
Obwód Czortkowski	15,595	—	—	2,904	1,016	2,904	1,016

Odstawa do Jagielnicy. (Waga na funty.)

Gatunki tytoniu	Obwody	Rozklasyfikowanie				P a t r u c h a			Liść do zakopania	Razem
		Wybór	I.	II.	III.	wiązana	czysta	nieczysta		
Węgiersko - galicyjski:										
do owicia cygarów	Czort-	—	809	2,682	6,810	—	—	—	—	10,301
do krajania	kowski	—	1,341,720	1,430,033	792,795	65,861	57,733	—	91,759	3,779,901
Razem	"	—	1,342,529	1,432,715	799,605	65,861	57,733	—	91,759	3,790,202

Za wszystkie ten tyton przydatny na fabrykę, wliczając w to i koszty przewozu, zapłacono 273,994 złr. 73½ centów.

Biorąc w zestawieniu porównawczem stosunek tej kwoty do przestrzeni gruntu pod uprawę użytego, tudzież do ilości plantatorów i w ogóle do zbioru, okaże się że w przecięciu:

- a) wydawał jeden morg pod uprawę użyty 1,305 funtów liścia tytoniu, a na pieniądze, że przynosił 94 " 33 "
- b) na każdego z plantatorów przypadało po 298 sążni kwad. gruntu, a z nich każdy miał po 243 funtów zbioru, czyli na pieniądze po 17 " 56⁹³/₁₀₀ "
- c) że za cetnar odstawionego tytoniu płacono przeciętnie po 7 " 22⁸⁷/₁₀₀ "

B) Obręb Manasterzyski.

W obrębie magazynu Manasterzyskiego	Ilość Plantatorów	Przestrzeń zasiana nasieniem:				R a z e m	
		rodzimo - galicyjskim		węgiersko - galicyjskim		morgi	sążnie
		morgi	sążnie	morgi	sążnie		
Obwód Stanisławowski	1,999	—	—	277	745	277	745
Obwód Brzeżański	2,460	—	—	377	982	377	982
Obwód Czortkowski	1,251	—	—	121	1,347	121	1,347
Obwód Kołomyjski	67	—	—	16	1,422	16	1,422
Razem	5,777	—	—	793	1,296	793	1,296

Odstawa do Monasterzysk: (Waga na funty.)

Gatunki tytoniu	Obwody	Rozklasyfikowanie				P a t r u c h a			Liść do zakopania	Razem
		Wybór	I.	II.	III.	wiązana	czysta	nieczysta		
Węgiersko - galicyjski liść										
do owicia cygarów	Stanisławow.	—	58	244	4,685	—	—	—	—	4,987
	Brzeżański .	—	254	224	3,320	—	—	—	—	3,798
	Czortkowski	—	—	54	704	—	—	—	—	758
	Kołomyjski .	—	—	—	275	—	—	—	—	275
Razem		—	312	523	8,984	—	—	—	—	9,818
do krajania	Stanisławows.	—	131,800	109,402	55,292	3,384	4,671	—	1,136	301,685
	Brzeżański .	—	151,978	151,251	43,314	2,429	3,771	—	1,609	354,352
	Czortkowski	—	56,110	55,220	23,121	1,792	3,345	—	1,540	141,128
	Kołomyjski .	—	5,885	7,503	5,799	67	297	—	341	19,892
Razem		—	345,773	323,376	127,526	7,672	12,034	—	4,626	821,057
Ogółem			346,085	323,898	136,510	7,672	12,084	—	4,626	830,875

Za ten wszystkie tyton na fabrykę przydatny, wliczając w to i koszty odstawy, zapłacono 64,387 złr. 79½ centów.

Biorąc w zestawieniu porównawczem stosunek tej kwoty do rozległości gruntu użytego pod uprawę, tudzież do ilości plantatorów i w ogóle do zbioru, okaże się że w przecięciu:

- a) wydawał jeden morg pod uprawę użyty 1,046 funtów, co na pieniądze czyni 81 " 11²³/₁₀₀ "
- b) że na każdego z plantatorów przypadało po 220 sążni kwad. gruntu, a z nich że każdy miał po 144 funtów zbioru, czyli na pieniądze że otrzymał po 11 " 14⁵⁵/₁₀₀ "
- c) że za cetnar odstawionego tytoniu płacono przeciętnie po 7 " 74⁹³/₁₀₀ "

Nowy szpital w Tarnopolu.

(Obacz dodatek tygodniowy Nr. 15, z r. 1861 T. XI.)

Znakomity historyk angielski zwrócił na to uwagę, że wśród ciągłych skarg na ciężkie czasy obecne i wśród wystawiań lepszych dawnych czasów, zapominamy o rzeczywistym postępie urządzeń społecznych, który nakazuje raczej cieszyć się czasami dzisiejszemi, a usprawiedliwiaćby złorzeczenia przeszłości. W dawnych czasach ginęło tysiącami biednych ludzi za lada jaką chorobą, bo brakło im środków do tego, ażeby zawezwać lekarza, i kupić lekarstwa, dobroczynność zaś publiczna tak była nierozwinięta, że korzystać z niej pozwalał tylko przypadek, a nie rzeczywista potrzeba. O większych operacjach chirurgicznych, większego wymagających kosztu, mogli w ówczas myśleć tylko ludzie bardzo zamożni. Jakż dzisiaj różnica! Ileż to dzisiaj zakładów humanitarnych narzucających się prawie cierpiącym lub złożonym niemocą! Obok szkół kształcących zarówno zamożnych i ubogich, a wspierających nawet uboższych stypendyami, stanęły dziś staraniem publicznem szpitale, zakłady dla kalek, i starców nieudolnych do pracy. — Humanitarność ta w kraju naszym nie tyle się rozwinęła, co na zachodzie, gdzie ludność nie płoszona i nie rabowana najazdami tatarskimi prędzej rozwinęła u siebie handel i przemysł wszechstronny i bogaciła się w ówczas, gdyśmy uboželi. Za wiele nas było potrzebujących, to też i nie snadno dało się zaradzić wszystkim potrzebom. Nieorganizowana z razu dobroczynność publiczna, zaczęła się powoli tak organizować, ażeby z czasem mogła zadosyć uczynić wszelakim potrzebom. W miejsce porozrzucanych i jako tako urządzonych drobnych zakładów dobroczynnych, stają dziś szersze zakłady urządzone potrzebom rzeczywistym odpowiednio i w miejscach właściwych.

Na Podolu Galicyjskiem nie było przed trzydziestu laty żadnych zakładów dobroczynnych prócz założonego przez Dominika Potockiego zakładu kalek w Tarnopolu i podobnego zakładu w Mikulińcach. Później poczęły powstawać skromnie i na małe rozmiary urządzone szpitale w Tarnopolu, Zaleszczykach, Husiatynie, Skale, Zbarażu i Budzanowie. Przed kilku laty nakoniec powstała myśl budowania obszernego szpitalu na dwieście chorych w Tarnopolu, tej stolicy Podola galicyjskiego. Na głos szlachetny w tej sprawie podniesiony zaczęły się sypać od mieszkańców obwodu Tarnopolskiego na ten cel datki szczodre. Hojność jednych zachęcała i drugich do przyczynienia się. Za przykładem pojedynczych poszły i gminy. Samo miasto Tarnopol ofiarowało więcej jak 22,000 złr. — Zadne usiłowania w tej mierze znalazły i u wysokiego Rządu poparcie. C. k. Prezydium Namiestnictwa pozwoliło najprzód zarządzenie składek na ten cel w całym obwodzie, ale zasilalo nadto pożyczkami z funduszków krajowych. — Skutkiem sumiennego użycia gromadzonych w ten sposób środków stanął już gmach jednopiętrowy pokryty blachą żelazną cynkowaną. Nieliczac dostarczane go w naturze licznego materiału, jako to: drzewa, kamienia, wapna i t. p. wartującego niezawodnie 10,000 złr., wydano dotąd na ten gmach gotówką około 70,000 złr. Stan zakładu tego z końcem roku zeszłego i datki, które w roku 1861 na ten cel wpłynęły, wykazuje sprawozdanie umieszczone poniżej. *)

Koszta wykończenia zupełnego tego zakładu nie będą już wynosić i połowy tego, co wydano dotąd. Utrzymanie zaś dalsze ponosić będzie fundusz krajowy i w tym celu nie będzie pociągana wcale dobroczynność prywatna. Funduszowi krajowemu przyniesie jednak znaczną ulgę legat śp. Jakóba Czognowskiego, który zapisał i zabezpieczył na utrzymanie zakładu tego dochód roczny 1,050 złr. Ażeby módz zaspokoić przedsiębiorcę za postawienie dachu, pozwoliło c. k. Prezydium Namiestnictwa z funduszków krajowych pożyczkę powtórna w kwocie 6,700 złr. Poparcie to ze strony wys. Rządu powinno i mieszkańcom obwodu dać bodźca do wykończenia chwalebnego dzieła, co powstało ich dobroczynnością a przechowa się w daleką potomność, niosąc w późne wieki ulgę

cierpiącej ludzkości. Należy mieć ufnosć, że dzieło to powstałe z hojnej dobroczynności za pomocą Bożą rychłego doczeka się ukończenia. Mieszkańcy obwodu Tarnopolskiego nie powinni dać i nie dadzą upaść dziełu tak ważnemu, a za ich pomocą tak dalece już rozwiniętemu.

W y k a z

Nowych darów na zakład szpitalu tarnopolskiego w r. 1861. (Obacz Nr. 30 z roku 1857, N. 13 z roku 1859, N. 18, 19 z roku 1859; N. 8 z roku 1860 i N. 15 z roku 1861 dodatku tygodniowego do Gaz ty Lwowskiej.)

Podług dawniejszych wykazów w dodatkach do Gazety Lwowskiej wynosiły dobrowolne dary na wybudowanie szpitala dla chorych Chrześcian w Tarnopolu po koniec roku 1860 w pieniądzech razem kwotę 58,950 złr. 36 cent. w. a. — W roku 1861 wpłynęło jak niżej się wykazuje 10,131 złr. 81½ cent., a więc z końcem roku 1861 było razem 69,082 złr. 17½ cent. — Książka rozchodu pieniędzy tegoż funduszu wykazuje, iż po koniec roku 1861 wydano 70,669 złr. 88½ cent., a w samym roku 1861: 11,379 złr. 30 cent. Niedobór 1,587 złr. 71 cent. pokryto tymczasowo kredytem z innego doręcznego funduszu. Pieniądzmi w roku 1861 wydanymi pokryto dalszą część zapłaty w kwocie 7,600 złr., a włącznie z rokiem 1860 9,600 złr. za zupełnie już wykończony dach, który w drodze przedsiębiorstwa według ściśle przeprowadzonego sprawdzenia 16,157 złr. 29 cent. kosztuje. — Zakupiono dalej potrzebne cztery stopy sześćo-ścienne kamienia łownego, 1285 sztuk kamienia ciosowego, 104 korce wapna i uzyskano w drodze własnej administracji 45,000 sztuk cegieł, wykończono wreszcie mury skrzydła zachodniego, środkowy kamienny rezalit ozdobną kamieniarską robotą, tworzący fronton kaplicy, wyprowadzono nad dachem wszystkie 21 sztuk kominów z kamienia ciosowego, wyprowadzono mur szkarpowy odgraniczający grunt szpitalu od północy w długości 45 sążni, wysokości 7 stóp, oprócz fundamentów, i dokończono odgraniczenia gruntów od wschodu częstokołem dębowym w długości 17½ sążni. Zapas materiałów, naczyń i rekwizytów ostatnim razem w dodatku tygodniowym wykazany zmienił się w tem, iż obecnie jest: wapna gaszonego 1,010 stóp kubicznych, piasku 1,150 stóp kub., kamienia łownego (braku) 12½ sążni kub., kamienia ciosowego sztuk 160, cegieł sztuk 76,000, a oprócz tego zabezpieczono dostawę 104,000 sztuk cegieł.

Wpłynęło w roku 1861 pieniądzmi:

Nazwiska dawców:	w. a.	złr.	cent.
Borki małe, gmina ofiarowała	6	—	—
Bilitówka, „ „	2	—	—
Włodzimierz hr. Raworowski, ze Strusowa	370	52½	—
Białoskórka, gmina	7	—	—
Buczyński Piotr, ze Suszczyna	1	—	—
Beski, proboszcz z Janowa	1	—	—
Gmina Czerniechowiec i Werniaki	25	—	—
Gmina Czernelów mazowiecki	15	—	—
Chomicz Józef, z Lubianek wyżnych	2	—	—
Gmina Dubkowce	4	—	—
Drozdowski Julian, dzierżawca z Hałuszczyńiec	2	—	—
Fedorowicz Antoni, właściciel dóbr „	69	60	—
Fedorowiczowa Joanna, właścicielka dóbr Hałuszczyńiec	5	—	—
Gmina Grabowiec	2	70	—
J. E. Agenor hr. Goluchowski	80	—	—
Guberniewicz Andruch, z Sieniachówki	—	30	—
Gmina Hlibów	8	—	—
„ Hluboczek mały	5	—	—
„ Iwaszkowce	5	30	—
„ Hlawcze	35	—	—
„ Krasne	10	—	—

Nazwiska dawców:		w. a. zł.	ent.
Gmina Kałahorówka		9	—
„ Kozina		5	—
„ Kapuścince		4	—
„ Krasnosielce		3	—
„ Kretowce		4	—
„ Kujdance		15	—
„ Kąt w powiecie Grzymałowskim		8	—
Kohut Iwan ze Suszczyua		1	—
Kindratnik Jakim, z Zarubiniec		—	30
Kapuściński Józef z Wałachówki		—	30
Gmina Leżanówka		6	—
„ Łuka mała		8	—
„ Lubianki wyżne		6	—
„ Lubianki niżne		7	70
„ Lisyczyńce		19	16
„ Łoszniów		20	—
„ Ładyczyn		15	—
Łahoda Kość z Barzazyniec		—	20
Lewczuk Antoni z Lubianek		—	20
Gmina Młyniska		47	32
Mandrykowa Marianna, z Barzazyniec		—	30
Gmina Nowosiółka w powiecie Grzymałowskim		5	—
„ Nowiki		6	—
„ Ostapie		5	—
„ Obrymowce		20	—
„ Okno		10	—
Postępski Klemens, proboszcz z Tarnorudy		21	—
Gmina Pajówka		5	—
„ Poznańka hetmańska		8	—
Pelc Hilary, dzierżawca z Hałuszczyniec		1	—
Gmina Rasztowce		8	—
„ Roznoszyńce		6	28
„ Romanowe sioło		12	—

Nazwiska dawców:		w. a. złr.	ent.
Gmina Romanówka w powiecie Zbarazkim		12	—
Dochód czysty z reduty		50	—
Rosenstock Süskind, dzierżawca ze Skałata		20	—
Gmina Sadowki		6	—
„ Stawki		4	—
„ Stryjówka		25	—
„ Szelpaki		6	—
„ Sieniachówka		4	—
„ Sieniawa		5	—
„ Szyty		8	—
„ Suszczyn		7	—
„ Sroka		6	—
Skalański urząd powiat. z zebranych kar policyjnych		50	—
Stephau Jan, proboszcz z Hałuszczyniec		1	—
Smolij Jacko, z Roznoszyniec		—	30
Słomiński Mikołaj, z Tarasówki		—	30
Szymański Jan, z Kretoniec		—	20
Gmina miasta Tarnopola, rata za rok 1861		3500	—
„ Touste, Kąt i Przekalec		15	50
„ Tarasówka		7	—
Bogumił Sas Topolnicki, c. k. urzędnik		—	53
Tarnopolski urząd powiatowy od pewnej osoby		6	—
Gmina Wałachówka		5	—
Woloszyn Oleksa, ze Szelpak		—	30
Gmina Zielona		6	—
„ Zarubińce w powiecie Grzymałowskim		6	—
„ Zarudzie w powiecie Zbarazkim		10	—
„ Zarudeczko		1	50
„ Załuże		6	—
„ Zarubińce		6	—
„ Zastawie		5	—
Zaliczka z funduszu krajowego		5400	—

Zupy solne w Galicyi i na Bukowinie.

Wywar i sprzedaż soli w marcu 1862 — 1861.

(Obacz Nr. 6 Dodatku osobnego.)

W y w a r.

W marcu 1862.	W marcu 1861.
cetnarów:	cetnarów:
W Galicyi 54,080 ⁵⁰ /:+	53,144 ¹ /:+
Na Bukowinie 3,313 ¹⁹ /:+	1,245 ⁷⁵ /:+
Razem 57,393 ⁶⁹ /:+	54,389 ⁷⁶ /:+
W marcu 1862 w Galicyi więcej 936 ⁴⁹ /:+	
„ „ „ na Bukowinie więcej 2,067 ⁴⁴ /: Cet.	

P r z e d a ż.

W marcu 1862.	W marcu 1861.
cetnarów:	cetnarów:
W Galicyi 48,412 ²⁰ /:	45,088 ⁵⁵ /:
Na Bukowinie 2,560 ⁸⁰ /:	1,731 ⁵⁰ /:
Razem 50,973	46,820 ⁵ /:
W marcu 1862 w Galicyi więcej 3,323 ⁶⁵ /:	
„ „ „ na Bukowinie więcej 829 ³⁰ /: Cet.	

Staremiasto czyli: Stary Sambor.

R. 1553, 1569, 1579, 1638, 1680, 1683, 1686.

Król Jan Sobieski potwierdzając przywileje: Królowej Bony z r. 1553, Zygmunta Augusta z r. 1569, Stefana Batorego z r. 1579 i wyrok Władysława Wazy w szczególności a wszystkie przywileje przez poprzedników swoich miastu dane w ogólności, objaśnia szczegóły niektórych przywilejów, ustanawia trzeci jarmarek i wyznacza pastwiska.

(Obacz Dodatek osobny. Nr. 15.)

Ne homines aduenientes cum rebus suis exponendis, praetermisso foro Oppidi memorati septimamanali alio se conferant; eadem praerogatiua datur, vt omnes homines quicunq(ue) fuerint

Aby zaś ludzie z rzeczami na sprzedaż idący, pominąwszy targ cotygodniowy wspomnianego Miasteczka, nie udawali się gdzie indziej, dane jest prawo wyjątkowe: iż wszyscy ludzie

cu(m) rebus suis venalibus quibilibet diebus | foralibus non alibi duntaxat ad hoc idem Oppidum **Antiqu(m) Sambor** se conferant, ibidemq(ue) res et merces suas quasuis venum exponant, nec ipsum Oppidum diebus foralibus, cum rebus et mercibus eiusmodi venalibus praetereant, | cum ea tamen clausula, vt liceat eisdem hominibus et mercatorib(us), siue res suas vendērint, siue non ex eodem Oppido discedere. Insuper Officio Consulari et Scabinali eiusdem Oppidi **Antiq(ui) Sambor** poenae iuxta Juris Magdeburgensis | formam pro quibusuis excessibus, a suis Ciuib(us) et Subvrbanis (exceptis poenis Capitanealibus brachio Regali pertinen(t)ibus) exigendae permittuntur. Balnei extruendi libertas in eodem Oppido **Antiquo Sambor** in loco qui eis commodior videret(ur), in fundo Ciuili conceditur, prouentusq(ue) ex eodem Balneo et vtilitates omnes, more aliorum balneoru(m) iisdem Ciuib(us) applicantur. Potestas quoq(ue) in fundo itidem Ciuili duo Braxatoria pro vsu et commo(do) Oppidi eiusdem aedificanda atq(ue) ex | eis census et prouentus omnes percipiendi permittuntur. Ad extremum ea quoq(ue) praerogatiua iisdem Ciuib(us) et Subvrbanis dicti Oppidi **Antiqui Sambor** et Subvrbij illius conceditur, vt nemini Iudaeorum liceat domos quascunq(ue) iur(e) haeredi(tario vel locationis in dicto Oppido sine Subvrbio obtinere, aut quomodocunq(ue) locare, vel eas inhabitare; sed iuxta veterem consuetudinem, ab inhabitatione Iudaeorum hoc idem oppidu(m) **Antiquum Sambor** cum Suburbis sibi circu(m)|iacentibus liberum et immune perpetuo declaratur. Nec non Stephani Varsaviae die quindecim(m) mensis Decembris, Anno Domini Mill(esi)mo Quingent(esi)mo Septuagesimo Nono. Quo iisdem Oppidanis **Antiq(ui) Sambor** nundinae pro die festo | Sancti Mathaei Apostoli, quod celebrari solet in autumnno instituunt(ur). Et ne liceat cuiquam ollas et alia fictilia vasa vendendi causa, vltra praedictum Oppidum in Montana (excepto prouisu proprio) deducere, verum vt in eo ipso Oppido di|uenduntur et distrahantur sub amissionis eorum poena statuitur. Porro Vladislai IV. Decretum de Actu Varsaviae feriā secundā in crastino Festi San(cti)ssimae et Individuae Trinitatis Anno D(omi)ni Mill(esi)mo Sexcent(esi)mo Trigesimo Octauo. Quo Decreto | Jurisdictio aduocatialis et consularis, ac causae quas quis iudicare debeat, locus iudiciorum aduocatialis, appellationes a decretis aduocatialibus, electio Vice-Aduocati et Scabinorum et alia ad bonum ordinem inter Ad|uocatum et Consules eorundemq(ue) iudicia et officia, concernentia circumscribuntur, et decernuntur. Ad extremum omnia alia et singula Jura, Priuilegia, Decreta, Immunitates, Libertates, Plebiscita, Declarationes, Literas, Rescripta, ac eorundem Confirmationes Antecessorum Nostrorum Poloniae Regum in omni(b(us) eorund(em) punctis, clausulis, conditionib(us), articulis, nexib(us), et ligamentis, non secus ac si hic de verbo ad verbum, prout in suis tenoribus reperiuntur | expressa ac exarata forent, approban(da), confirman(da) et ratifican(da) esse duximus, prout quide(m) cum ea puncto(rum) supran(omi)natorum elucidatione et praesertim liberae incisionis tam pro foco, quam aedificiis iisdem supran(omi)natis Oppidanis et Subvrbanis | **Antiq(ui) Sambor** in syluis N(ost)ris Suszycen(sibus), Łuzecen(sibus), Strzeleccen(sibus) et Teresou(en)sibus) nuncupat(is) dando et conceden(do) facultatem. Iudaeis ne quispiam(m) ex Ciuib(us) et Incolis praefati Oppidi, tam intra, quam extra Oppidum ex(is)tens domos suas venundare, obli|gare, aut etiam in arendam locare, sub poena admissio(nis) eorunde(m) bonor(um) audeat et praesumat iniungendo. Praeterea ne quispiam(m) Consules, Scabin(os) ac alios Ciues possess(io)uatos tam in Oppido q(ua)m Suburbis manen(tes) ad Ca(pita)neum seu Jurisdi(cti)o-nem | citation(e) seu aliqua alia iuris via euocare praesumat sub poena euocation(is) vid(e)l(ice)t quingentarum marcar(um) succum ben(darum) statuendo.

z jakimikolwiek rzeczami przedaźnemi w dnie targowe nigdzie indziej tylko do tegoż Miasteczka **Starego Sambora** się udawać, tam wszelkie rzeczy i towary swoje na sprzedaż wystawiać mają, a Miasteczka w dnie targowe z takimi rzeczami i towarami przedaźnemi nie powinni z tem wszakże zastrzeżeniem, iżby ludziom i kupcom takim, czy rzeczy swoje poprzedać lub nie, z tegoż Miasteczka wyjść było wolno; nadto Urzędowi radzieckiemu i ławniczemu tegoż Miasteczka **Starego Sambora** dozwolony pobór kar pieniężnych od Mieszczan i Przedmieszczan za wszelkie przewinienia według orzeczeń prawa magdeburskiego, wyjąwszy kary starościńskie koronie przynależące; dane pozwolenie na wystawienie łaźni w temże Miasteczku **Starym Samborze** na gruncie miejskim w miejscu któreby za najdogodniejsze uważali, a z łaźni tej wszystkie dochody i pożytki po zwyczaju w inszych łaźniach przyjętym Mieszczanom przywłaszczone, także upoważnienie do wystawienia dwóch browarów również na gruncie miejskim ku pożytkowi i dogodności Miasteczka, i do pobierania z nich wszystkich czynszów i dochodów; nareszcie Mieszczanom i Przedmieszczanom przerzeczono Miasteczka **Starego Sambora** i Przedmieścia to także prawo wyjątkowe jest przyznane, iż śadnemu żydowi domostw prawem dziedzictwa lub najmu w Miasteczku i na Przedmieściu ani nabyć ani jakokolwiek zajmować ani zamieszkać nie wolno, a Miasteczko z Przedmieściami je otaczającymi według dawnego zwyczaju za wolne i swobodne od osiedlania się żydów wieczyście uznane. Następnie Przywilej Stefana w Warszawie na dniu piętnastym miesiąca grudnia roku Pańskiego Tysiącznego Pięćsetnego Siedmdziesiątego Dziewiątego wydany, którym w Miasteczku **Starym Samborze** jarmarek na dzień uroczysty świętego Mateusza Apostoła w jesieni, i aby garnków lub inszych naczyń garnczarskich na sprzedaż za Miasteczko w górskie okolice (wyjąwszy na własny użytek) nie wywoził, lecz aby w Miasteczku rozprzedawane i rozkupowane były pod karą utraty, postanowiono. Potem Władysława IV. Wyrok w Warszawie w poniedziałek czyli nazajutrz po uroczystości Najświętszej i Nierozdzielnej Trójcy roku Pańskiego Tysiącznego Sześćsetnego Trzydziestego Osmego wydany, w którym wyroku opisane są i ustanowione, zakres władzy wójciej i radzieckiej, i jakie sprawy który rozsądzać może, miejsce sądów wójtowskich, odwoływanie się od wyroków wójtowskich, obiór Podwójciego i Ławników, i insze szczegóły uporządkowanie stosunków między Wójtem a Radzcami tudzież między sądami i urzędami ich na celu mające. Na ostatek wszystkie w ogóle i szczególności prawa, przywileje, wyroki, swobody, wolności, uchwały ludowe, oświadczenia, listy, odesury i onych przez Poprzedników Naszych Królów Polskich potwierdzenia. Jakoż je we wszystkich szczegółach, częściach, zastrzeżeniach, rozdziałach, układach i warunkach nie inaczej tylko jakby osnowa ich tu dosłownie wyrażona i wypisana była, uznajemy, potwierdzamy i umacniamy, dokładając takie szczegółów wyżej wyrażonych objaśnienie: iż przerzeczni Mieszczanie i Przedmieszczanie **Starego Sambora** w lasach Naszych suszyckim, łuszeckim, strzeleckim i terszowskim nie tylko na opał ale i na budynki wolny wrób mieć będą; iż nikomu z Mieszczan lub Mieszkańców przerzeczonego Miasteczka nie wolno domostw swoich ani przedawać, ani w zastaw dawać ani wynajmować żydom pod utratą tych posiadłości; i że nikt nie ma się ważyć, Radzców, Ławników lub Mieszczan posiadłości mających, w Miasteczku albo na Przedmieściach osiadłych przed sąd starościński ani pozwem ani inną drogą prawną powoływać pod karą za takie zapozwanie ustanowioną t. j. pięciuset grzywien.

(D. n.)